

[Hans Thyge Jacobsen.]

Møller kalder „det brede Grundlag“ for Skatternes Tilvejebringelse, maa komme i fortrinlig Betragtning. Ogsaa naar det gælder om at tilvejebringe Midlerne til en Forbedring af Rentemodtagernes Kaar, maa vi naturligvis bestræbe os for at udvise den før omtalte Solidaritet.

Naar jeg har sagt, at vi vil medvirke paa det her foreliggende Grundlag, vil jeg imidlertid straks tilføje, at vi fra vor Side havde ønsket allerede paa nærværende Tidspunkt en videregaaende Reform baade med Hensyn til Aldersrentemodtagerne og med Hensyn til Invaliderne. Lad mig først sige noget om den første Gruppe.

Med Hensyn til Alderdomsforsørgelse har vort Parti i Tide — nogle vil maaske oven i Købet tilføje: i Utide —, men i hvert Fald i Tide talt om, at der burde indføres en Forsikringsordning af en eller anden Karakter, og der er for os ikke fjerneste Tvivl om, at nu er Tiden inde til at tilvejebringe en eller anden Form for en Forsikrings- eller Pensionsordning paa dette Omraade. Det forekommer mig, at der er en lang Række Begrundelser for dette. Der er jo for det første de af den højtærede Minister i Forelæggelsestalen nævnte Tal. Der er i Dag 212 000 Aldersrentemodtagere og 42 000 Invalidrentemodtagere. Efter de Udregninger, som ligger til Grund for Forslaget, vil der i de kommende 15 Aar ske en Stigning, saa vi kommer op paa et Antal Aldersrentenydere af 276 000, altsaa et betydeligt Stykke paa den anden Side af den kvarte Million. Hvor mange Invalidrentemodtagere der vil blive, kan ifølge Sagens Natur ikke beregnes. Men maa jeg have Lov at spørge den højtærede Minister, om der i disse Beregninger med Hensyn til Antallet af Aldersrentemodtagere er taget Hensyn til det Antal nye Rentemodtagere, som jo vil tilkomme, naar nu efter Forslaget Indtægts- og Formuegrænser bliver ændret. Jeg har ikke været i Stand til at faa et klart Indtryk af dette ved at gennemlæse Bemærkningerne og Ministerens Fremsettelsestale. Saa vidt jeg kan se, er der ikke taget Hensyn til denne ekstra Stigning, der vil komme.

Dernæst vil jeg gerne pege paa de af Ministeren omtalte Beløb. For Aaret 1946 —47, altsaa for indeværende Finansaar, er

der budgetteret en Udgift til Rentemodtagere paa 290 Mill. Kr. Naar den 15 Aars Periode, jeg før omtalte, ogsaa skal tages i Betragtning, vil der ske en Stigning paa 65 Mill. Kr., og naar det her forelagte Lovforslag med dets 81 Mill. Kr. tages i Betragtning, saa vil vi i Løbet af meget kort Tid komme op paa en samlet aarlig Udgift paa 436 Mill. Kr. til Rentemodtagere; vi nærmer os altsaa med hurtige Skridt til den halve Milliard.

Der kan næppe være Tvivl om, at denne Stigning, som jo er uundgaaelig, tilsiger os alle en fordomsfri Overvejelse af Spørgsmaalet om at faa en eller anden Form for Forsikring eller Pension ind i Aldersrente-loven. Sandheden er jo den, at Alderdomsforsørgelsen her i Landet egentlig ikke mere har Karakter af Understøttelse af et Mindretal af ubemidlede Medborgere, men at Alderdomsforsørgelsen langt mere har Karakter af at være Udtryk for en helt ny, en helt anderledes Samfundstilstand end den, vi tidligere har kendt, en Samfundstilstand, hvorunder et til et Flertal grænsende Antal af Medborgere maa organisere deres økonomiske Livsførelse, saaledes at de regner med en gennem det offentlige formidlet Alderdomsforsørgelse. Dette er jo det virkelige Forhold og den helt nye Tilstand, vi har at regne med.

Som en yderligere Begrundelse for saa hurtigt som ske kan at søge over i en eller anden Form for Forsikring vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der jo er ved at opstaa en betydelig og sikkert uretfærdig Ulighed mellem visse Befolkningsgrupper. Naar dette Forslag naar over i det andet høje Ting, vil den højtærede Socialminister af det ærede Medlem af Landstinget Hr. P. Korsgaard faa præsenteret nogle Tal vedrørende det Forhold, jeg her hentyder til. Disse Tal har jeg ikke hos mig, men de skulde altsaa vise, at der mellem f. Eks. en pensioneret Statsbaneportør og en selv-pensioneret Privatfunktionær paa den ene Side og en Aldersrentemodtager paa den anden Side er ved at komme en saadan Lighed i det Totaludbytte, de faar i deres Alderdom, at den Omstændighed, at Statsbaneportøren og Selvpensionisten gennem deres Arbejdsløn har indbetalt betydelige Beløb til deres egen Pension, medens Aldersrentemodtageren ikke har gjort noget